

Filmy warte obejrzenia:

„Śubuk” (Premiera kinowa 2 grudnia 2022r.) – reżyseria Jacek Lusiński

„Śubuk” to trafiająca prosto w serce, wypełniona emocjami, optymizmem i czułym humorem opowieść o kobiecej sile, radości życia, odmiennym postrzeganiu świata i ukrytym potencjale, który drzemie w każdym z nas. Rok 1989. Młoda dziewczyna, Maryśka, zachodzi w ciążę ze starszym od niej milicjantem Darkiem. Mężczyzna nie chce dziecka i zmusza kobietę do aborcji.

Mimo kiepskiej sytuacji materialnej i ambitnych planów życiowych Maryśka decyduje się urodzić, a Darek usuwa się z jej życia. Wkrótce potem na świat przychodzi jej syn, w którego wychowaniu wspiera ją starsza siostra, Marta. Bardzo szybko okazuje się, że chłopiec mocno różni się od rówieśników: jest dziwnie wycofany, zamknięty w sobie, a jedyne wypowiedziane przez niego słowo to „śubuk”. Mijają kolejne lata, syn Maryśki zostaje wyrzucony z przedszkola, a po jakimś czasie pojawia się diagnoza lekarzy: chłopiec ma autyzm.

Maryśka początkowo nie wie, jak odnaleźć się w tej sytuacji, a w Polsce lat 90. nikt nie rozumie tego zaburzenia. Kobieta jednak nie poddaje się i postanawia dowiedzieć się jak najwięcej o autyzmie oraz zrobić wszystko, aby jej syn mógł podjąć normalną edukację. Wie bowiem, że chłopiec jest ponadprzeciętnie inteligentny, ale wymaga więcej uwagi i cierpliwości od otoczenia. Rzucając wyzwanie służbie zdrowia i polskiemu systemowi oświaty, Maryśka odnajduje inne matki w podobnej sytuacji, ignorowane przez system. Od tej pory kobieta nie cofnie się przed niczym, aby osiągnąć swój cel oraz zapewnić swojemu synowi społeczną akceptację i zrozumienie.

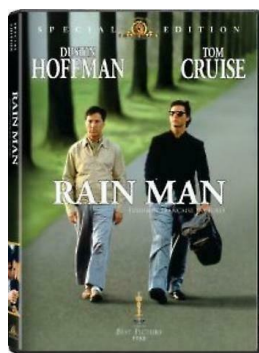
„Sonata”(2021) – reżyseria Bartosz Blatschke

To oparta na faktach poruszająca historia Grzegorza Płonki, u którego dopiero w wieku 14 lat stwierdzono niedosłuch, a nie jak wcześniej zakładano – autyzm. Późna, prawidłowa diagnoza pozwoliła odkryć talent muzyczny chłopca. Grzegorz Płonka, po latach życia w kompletnej ciszy, dzięki uporowi rodziców, wsparciu grupy dobrych ludzi i zabiegowi wszczepienia implantu w Instytucie profesora Henryka Skarżyńskiego odzyskał słuch i mógł spełnić największe marzenie swojego życia – zagrać „Sonatę Księżycową” Beethovena.

„Cudowny chłopak”(2017) – reżyseria Stephen Chbosky

Dla 10-letniego Auggiego nie ma niczego bardziej niezwykłego niż „zwykły dzień w szkole”. Urodzony z licznymi deformacjami twarzy, dotąd uczył się w domu pod okiem mamy. Teraz jednak, zaczynając 5 klasę w normalnej szkole, ma nadzieję, że koledzy potraktują go jak zwyczajnego chłopca. Jego wygląd sprawia, że staje się szkolną sensacją, a dla wielu wręcz „dziwadłem”. Jedni się z niego śmieją, inni wytykają palcami, ale nikt tak naprawdę niczego o nim nie wie. Wszystko zacznie się zmieniać, gdy w szkole pojawi się nowa uczennica. Uroczą Summer potrafi dostrzec w Auggiem coś więcej niż nietypowy wygląd. Wystarczy jeden przyjazny gest, jedna pomocna dłoń, by obudzić w Auggiem siłę, dzięki której będzie potrafił udowodnić, że nie tylko twarz czyni go kimś niezwykłym.

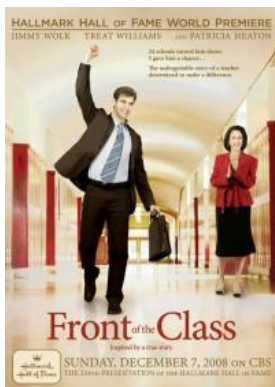
„Rain man”(1988) – reżyseria Barry Levinson

Karierowicz Charlie dostaje informację o śmierci ojca, z którym od lat nie miał kontaktu. Z testamentu dowiaduje się, że ma starszego brata chorego na autyzm, któremu ojciec pozostawił najcenniejszą część spadku. Charlie uważa, że powinien zabrać wszystko swojemu bratu Raymondowi, ponieważ ten nie jest nawet w stanie docenić dużego dziedzictwa. Uprawdza swojego brata, ale sytuacja rozwija się nie tak, jak to zaplanował...

„Nietykalni”(2011) – reżyseria Olivier Nakache i Éric Toledan

Sparaliżowany na skutek wypadku milioner zatrudnia do pomocy i opieki młodego chłopaka z przedmieścia, który właśnie wyszedł z więzienia. Zderzenie dwóch skrajnie różnych światów daje początek szeregowi niewiarygodnych przygód i przyjaźni, która czyni ich... nietykalnymi.

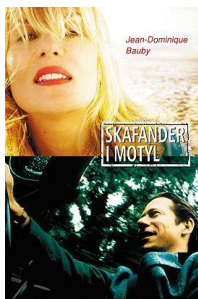
„Klasa pana Tourette”(2008) – reżyseria Peter Werner

Brad Cohen ma kilka marzeń, ale chyba największym z nich jest uczenie w szkole. Dla niego będzie to raczej trudne wyzwanie. Mężczyzna cierpi na zespół Tourette’a, (zespół tików ruchowych i werbalnych) co powoduje, że co kilka chwil Brian musi sobie... poszczekać? Pochrząkać? Jednak jak w takim wypadku dostać pracę w szkole, skoro nawet na rozmowie kwalifikacyjnej nie da się nad tym zapanować? Oto jest pytanie! Ten film daje mi przede wszystkim nadzieję. Nadzieję na zaakceptowanie inności w szkołach, promowanie tolerancji i większe zrozumienie dla niepełnosprawności. Bo czasem (np. autyzm albo właśnie zespół Tourette’a) to naprawdę nie jest złe zachowanie lub wola – to może być niepełnosprawność.

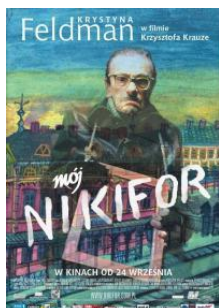
„Ze wszystkich sił”(2013) – reżyseria Nils Tavernier

W 1977 roku Rick Hoyt, chłopiec z porażeniem mózgowym, poprosił swojego ojca, by pobiegł razem z nim w szkolnych zawodach na rzecz niepełnosprawnych uczniów. Wspólne treningi okazały się nie tylko świetną terapią rozwojową dla chłopaka, ale też zacieśniły więzi między ojcem i synem. Od tego czasu Dick i Rick jako Team Hoyt wzięli udział w ponad tysiącu różnego rodzaju zawodów, w tym kilkudziesięciu maratonach i sześciu najtrudniejszych na świecie triathlonach o nazwie Ironman. Poświęcenie i determinacja, zarówno Dicka, jak i Ricka, dały siłę wielu ludziom do pokonywania swoich ograniczeń. Nilsa Taverniera, francuskiego reżysera, zainspirowały zaś do napisania podobnej historii i przeniesienia jej na duży ekran.

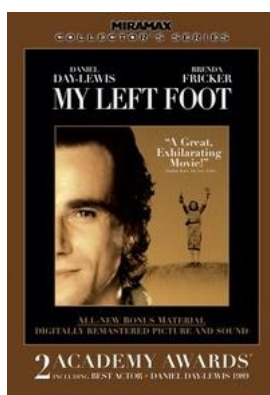
„Motyl i skafander”(2007) – reżyseria Julian Schnabel

Prawdziwa historia redaktora francuskiego czasopisma "Elle", Jean-Dominique'a Bauby, który w wieku 43 lat zostaje sparaliżowany w wyniku udaru. Paraliż obejmuje całe jego ciało z wyjątkiem lewego oka. Mogąc posługiwać się jedynie okiem do komunikowania się z bliskimi, Bauby próbuje odtworzyć wspomnienia i opisać wszystkie aspekty swojego wewnętrznego świata - poczynając od psychicznego udręczenia spowodowanego uwięzieniem we własnym ciele, po wymaginowane opowieści ze światów, które odwiedził w swoim umyśle.

"Mój Nikifor" (2004) – reżyseria Krzysztof Krauze

Podstawą scenariusza były historyczne wydarzenia spotkania i przyjaźni Nikifora Krynickiego, cierpiącego na zaburzenia słuchu i mowy samouka, analfabety, wybitnego malarza-prymitywisty, z młodszym o dwadzieścia osiem lat Marianem Włosińskim, absolwentem ASP i dekoratorem w krynickim uzdrowisku, który dla Nikifora zrezygnował z własnej kariery i poświęcił spokój rodziny.

"Moja lewa stopa" (1989) – reżyseria Jim Sheridan

Christy Brown urodził się w wielodzietnej i biednej irlandzkiej rodzinie. Cierpiał na ciężkie porażenie mózgowe, był niemal całkowicie sparaliżowany, mógł poruszać jedynie lewą stopą. Matka od dziecka wyczuwała w tym niepełnosprawnym fizycznie chłopcu pokłady talentu. Zasnął jako malarz, pisarz i poeta. Swoimi dziełami zdobył sławę i uznanie na całym świecie.

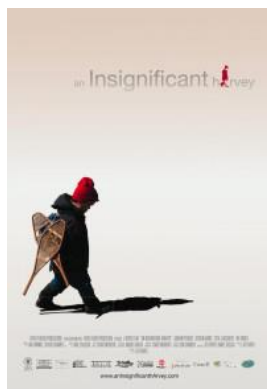
„Murderball - gra o życie” (2005) – reżyseria Henry Alex Rubin.

Dokument opowiada o zajadłej rywalizacji i znanych osobowościach graczy w rugby. Zawodnicy są sparaliżowani, poruszają się na wózkach inwalidzkich. Przełamują stereotypy o osobach niepełnosprawnych. Pokazują że sport może być celem i sensem życia. Bohaterowie na przekór wszystkiemu czerpią radość ze sportu.

"Zaklęte serca" (2005) – reżyseria Petter Nass

„Zaklęte serca” to romantyczna komedia o miłości między dwojgiem nietypowych młodych ludzi. Donald i Isabell nie wiedzą o swoim istnieniu, choć bardzo wiele ich łączy. Oboje nie potrafią funkcjonować w społeczeństwie tak jak każdy z nas. Nie umieją nawiązywać emocjonalnych relacji z innymi ludźmi. Lekarze nazywają to syndromem Aspergera. Pewnego dnia ich drogi się przetną i wtedy okaże się, że jednak są zdolni do uczucia, choć miłość między nimi to nie będzie sprawa łatwa.

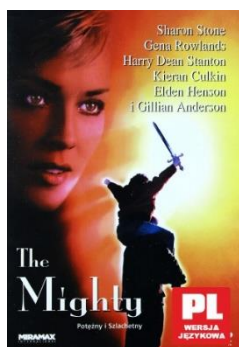
"Niepozorny Harvey" (2011) – reżyseria Jeff Kopas

Harvey wychował się w domu dziecka. Z powodu niewielkiego wzrostu spowodowanego karłowatością, zawsze był spychany na margines i niedoceniany. Mężczyzna żyje samotnie w przyczepie kempingowej, pracuje jako dozorca w hotelu i nie ma nadziei na zmiany w swoim życiu. Wkrótce jednak los Harveya za sprawą nowych towarzyszy, zabłąkanej sukki Inci i zagubionej tancerki Dakoty, nabiera większego tempa.

"Tańcząc w ciemnościach"(2000) – reżyseria Lars von Trier

Selma pochodzi z Europy Wschodniej. Do Stanów Zjednoczonych przyjechała, żeby zarobić pieniądze na operację swojego syna Gene'a, który traci wzrok. Ciężko pracuje i oszczędza każdy grosz, ale dziedziczna wada wkrótce to właśnie ją pozbawia wzroku. Jednak Selma nie załamuje się. Posiada bowiem pewien sekret, który pozwala jej przetrwać. Gdy wydarzenia zaczynają ją przerastać, w wyobraźni przenosi się do świata musicalu. Radość, której skąpi jej życie, jest tam, w marzeniach, dzięki nim łatwiej jej znosić życie... które tak kocha.

"Potężny i szlachetny" (1998) – reżyseria Peter Chelstom

Max jest dobrze zbudowany, ale powolny, niezbyt błyskotliwy i nie umie czytać. Kevin jest bardzo zdolny i inteligentny, ale rzadka choroba zdeformowała go fizycznie. Obaj chłopcy są sąsiadami. Pewnego dnia Kevin zostaje korepetytorem Maxa, z polecenia szkoły. Chłopcy zaprzyjaźniają się i razem przenoszą się do krainy rycerzy i bohaterów ze swoich książek.

„Teoria wszystkiego”(2014) – reżyseria James Mash

Brytyjski melodramat biograficzny, adaptacja wspomnień „Podróż ku nieskończoności. Moje życie ze Stephenem” autorstwa Jane Hawking. Film opowiada historię genialnego naukowca Stephena Hawkinga - rozwoju jego choroby, rodzącego się uczucia do Jane, a w końcu rozpadu ich małżeństwa.

"Surferka z charakterem" (2011) – reżyseria Sean McNamara

Oparta na faktach niewiarygodna historia nastoletniej surferki, Bethany Hamilton, która straciła rękę po ugryzieniu rekina. Dziewczyna musi stawić czoła faktowi, że jej dotychczasowe życie uległo bezpowrotnej zmianie. Jednak dzięki miłości, jaką darzą ją rodzice, Bethany nie poddaje się i powoli wraca do sportu. Upór i niezachwiana wiara pomagają dziewczynie wrócić do normalności, dając jej siłę do niesienia pomocy innym. Obejrzyj wzruszającą i inspirującą historię Bethany Hamilton, która stała się w Ameryce symbolem woli walki, daj się porwać świetnej muzyce Marco Beltramiego, poczuj niepowtarzalny klimat Hawajów i pozwól się przekonać, że mimo przeciwności losu warto spełniać swoje marzenia.

„Teraźniejszość”(2014) – reżyseria Jacob Frey

Film krótkometrażowy, w którym 12-letni chłopiec gra w strzelankę w zaciemnionym salonie za żaluzjami, kiedy jego matka przybywa z prezentem dla niego. Chłopiec otwiera pudełko, odsłaniając energicznego młodego szczeniaka. Radość chłopca zamienia się jednak w obrzydzenie, gdy widzi, że szczeniakowi brakuje większości lewej przedniej nogi. Chłopiec stara się ignorować szczeniaka, ale wkrótce zostaje przekonany przez jego determinację. Wbrew sobie wyłącza grę wideo i postanawia wyjść na zewnątrz, aby pobawić się w aportowanie ze swoim psem, Tam okazuje się, że chłopiec chodzi o kulach, ponieważ jego lewa noga została amputowana poniżej kolana.